

מ"ת 316/05/22 - מדינת ישראל נגד איהב גביש

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 316-05-22 מדינת ישראל נ' גביש(עציר)
תיק חיצוני: 214167/2022

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקשת באמצעות עו"ד מערף מדינת ישראל
סעב
נגד
משיב באמצעות עו"ד יגאל איהב גביש (עציר)
טרובמן
מטעם הסגוריה הציבורית

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה ביום 2.5.22 בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, נהיגה בזמן פסילה, רישיון רכב שפקע בתקופה העולה על שנה, ונהיגה ללא ביטוח.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.5.22, סמוך לשעה 7:35, נהג המשיב ברכב פרטי, מסוג "קיה", מ.ר. 82-560-19, בכפר ירכא, כשמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, וכשהוא פסול מנהיגה כלהלן: בתיק בית משפט 10295-02-19, מיום 14.1.21, לתקופה של 36 חודשים, על אף שהודע לו, בנוכחותו, החל ממועד גזר הדין. אותה עת נהג כשרישיון הרכב פקע ביום 27.2.19, וללא תעודת ביטוח תקפה.
3. בהחלטתי, מיום 4.5.22, עמדתי על כך שהצדדים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אולם חלקו על חלופת המעצר. בהחלטתי ציינתי שעיינתי בחומר הראיות וקיימות ראיות לכאורה לעבירות שמיוחסות למשיב וכן קיימת עילת מעצר.
- לעניין החלופה, קבעתי שחלופת המעצר שהוצעה על ידי ב"כ המשיב, מעצר בית מלא, בפיקוח המפקחים שהוצעו, אינה אפקטיבית דיה, ואין בה כדי לאיין את המסוכנות שנשקפת מהמשיב וקיים חשש ממשי להישנות העבירות, ולסיכון בטחון הציבור. עם זאת, הוריתי על קבלת תסקיר מעצר לבחינת החלופה שהוצעה, כולל בחינת מעצר באיזוק אלקטרוני. נוכח בקשת דחייה להגשת התסקיר, מטעם שירות המבחן, קבעתי, בהחלטתי, מיום 10.5.22 שהתסקיר יוגש עד ליום 7.6.22, ומועד הדיון נדחה ליום 4.7.22. בהחלטתי זו צוין שככל שתאריך הדיון רחוק רשאי הסגור להגיש בקשה להקדמת מועד הדיון לאחר קבלת תסקיר המעצר.
4. נוכח החלטת בית המשפט המחוזי, במסגרת עמ"ת 27131-05-22, לקיים דיון במעמד הצדדים הן בבקשת שירות המבחן והן בכלל, התקיים היום דיון לפני בבקשה.

להצעת בית המשפט, בדבר הגשת תסקיר מעצר, טרם המועד שנקבע בהחלטתו האחרונה של מותב זה, והקדמת הדיון בעניין המשיב, בעקבות כך, ציין הסנגור שאין זה סביר ששירות המבחן שעתר לדחייה להגשת תסקיר המעצר, יוכל עתה להקדים את מועד הגשת התסקיר, ואין מניעה שהתסקיר יוגש כשהמשיב לא יהא נתון מאחורי סורג ובריח. מכל מקום נטען שהערר נשען על אדנים נוספים, בהם, הקושי בשהייה במעצר של המשיב, נוכח מצבו הבריאותי.

צוין שבהחלטתו בערר, נתן בית המשפט המחוזי הכוונה בציינו שבשעה ששירות המבחן אינו יכול לעמוד בזמנים יתכן ויהא בכך כדי להסיק על מציאת חלופת מעצר מתאימה, ובחינת מעצר באיזוק אלקטרוני על ידי בית המשפט, מבלי להמתין לתסקיר מעצר, תוך שצוין שיש לתת משקל לכך שהערר אינו בקו הבריאות. ב"כ המשיב הגיש מסמך נ/1 ממנו עולה שלמשיב 64% נכות לצמיתות.

לשיטת ב"כ המשיב, בהתאם לפסיקה, גם מקום בו נמצאו פגמים מסוימים אצל המפקחים, או קיימת דרישה להרחקת אדם מסביבתו, יתכן שניתן יהיה לעצור באיזוק אלקטרוני. עוד הפנה הסנגור לפסיקה שלפיה במקרים בהם חל עיכוב בהגשת תסקיר, יש לשקול שחרור לחלופה, לאחר בחינת המפקחים המוצעים. בנסיבות האמורות, עתר הסנגור לשחרר המשיב לחלופת מעצר בית, נוכח שינוי נקודת האיזון, בעקבות דחיית קבלת תסקיר שירות המבחן, ולחלופין, עתר, בהתאם למתווה שהתוותה ערכאת הערר, לשיטתו, לבחינת חלופת מעצר באיזוק אלקטרוני ולהפנות המשיב לבחינת היתכנות איזוק אלקטרוני.

ב"כ המבקשת טענה, מנגד, שאמנם בית המשפט המחוזי החזיר את הדיון למותב זה על מנת לבחון אפשרות לעיבוי החלופה שהוצעה בפיקוח אלקטרוני, אולם מותב זה קבע שלא ניתן לסמוך על המפקחים, כך שהחלופה שהוצעה אינה אפקטיבית. בית המשפט הופנה להחלטת בית המשפט העליון שלפיה לצורך מעצר בפיקוח אלקטרוני נדרשים קיומם של תנאים בסיסיים, בהם, המלצה חיובית של שירות המבחן, והתרשמות בית המשפט שניתן לתת במפקחים אמון. בענייננו, נטען שהמשיב אינו עומד בתנאים הבסיסיים הללו, ועל כן נכון יהא להפנותו לקבלת תסקיר מעצר, לבחינת תנאים אלה, ואין מקום להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני או להפנותו לבדיקת היתכנות איזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים, אני בדעה שיש להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב. מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה שביצע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לכאורה, זו הפעם הרביעית. כל זאת עשה כשמאסר מותנה, בן שנה, מיום 14.1.21, בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, תלוי ועומד נגדו.

בעונש המאסר המותנה לא היה די כדי להניאו מלחזור ולנהוג ברכב, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה ובפסילה.

4. מצאתי שאין בחלופת שהוצעו, או במעצר באיזוק אלקטרוני, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו לשלום הציבור.

5. כאמור אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

חומר החקירה הוגש לעיוני וכעולה ממנו קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב וכן קיימת עילת מעצר נוכח המסוכנות שנשקפת מהמשיב.

6. מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות שמיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו התעבורתי.

בית המשפט עמד לא אחת על הסיכון הטמון בנהיגה בפסילה (ראו רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל).

כך, נהיגה ללא רישיון מעולם הוגדרה על ידי בית המשפט העליון כ"איום נע", היות שהנוהג בנסיבות אלה מהווה סכנת ממשית לעוברי הדרך, מהטעם שלא הוכשר מעולם לנהיגה.

עמד על כך בית המשפט העליון ברע"פ 3149/11 רסאם נ' מדינת ישראל, (מיום 15.5.11):

"נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל".

נהג החוזר ונוהג ללא רישיון נהיגה, וללא ביטוח, מעיד על עצמו שאין לו כל מורא מהדין.

7. עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ונהיגה בפסילה, הן מעבירות התעבורה החמורות ומקימות עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בעבירה חוזרת, זו הפעם הרביעית, לכאורה.

המשיב הוכיח בהתנהגותו שעונש מאסר מותנה לא הניאוהו מלשוב ולנהוג ללא רישיון נהיגה וכשהוא בפסילה.

התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו. המסוכנות שנשקפת ממנו בנסיבות אלה, גבוהה במיוחד.

חלופת מעצר

8. על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

9. לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל (14.3.2008)).

עם זאת, כשהתנהגותו של נאשם מלמדת שאין ליתן בו אמון, ושיסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו (ראה לעניין זה בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל (26.10.2008), בש"פ 6373/09 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (19.8.2009)).

10. לשיטת הסנגור, ניתן לאיין את מסוכנות המשיב בחלופת מעצר בית מלא, בפיקוחם של מר כמאל גביש, אחיו של המשיב, אשתו, גב' חולוד גביש, אחיו של המשיב, מר זינאתי גביש, ואמו גב' הנא גביש. לצורך כך העיד את המפקחים המוצעים.

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את המפקחים שהציע ב"כ המשיב, לא מצאתי שניתן לתן אמון במשיב ובמפקחים המוצעים, ושיש בחלופה המוצעת כדי לאיין המסוכנות שנשקפת מהמשיב.

מר כמאל גביש, אחיו של המשיב, ציין שהוא נכה בשיעור של 100%, מצוי בטיפולים רפואיים קבועים, ומתגורר בבנין בו מתגורר המשיב. לדבריו, אין זו הפעם הראשונה שהמשיב נוהג ללא רישיון נהיגה, וציין שלפני כשנה וחצי נתפס המשיב ונעצר בעבירה דומה. לדבריו, באירוע הקודם, אף שוחח על כך עם המשיב, והתפלא בעת שנודע לו על האירוע הנוכחי. כשנשאל בדיון, האם, פיזית, לא יוכל למנוע מאחיו לצאת, ציין שהוא מאשר. כשנשאל האם הורשע בעברו בעבירה של אי ציות לשוטר במדים, השיב בחיוב, "לפני 15 שנה".

גב' חולוד גביש, אשתו של המשיב, ציינה שאינה עובדת. כשנשאלה בדבר סיבת המעצר, השיבה שהמשיב עצור לאחר שנהג ללא רישיון נהיגה, וציינה שידוע לה שאין מדובר בהסתבכותו הראשונה עם החוק. לדבריה, ניסתה לדבר עמו בעבר ולמנוע ממנו שינהג.

מר זינאתי גביש, אחיו של המשיב, ציין שאינו עובד, והוא אב לשתי בנות, הקטנה בת 15. לדבריו ידוע לו שהמשיב נהג בפסילה ובפעם החמישית ללא רישיון נהיגה. האח ציין שהזהיר את המשיב בעבר על כך שאסור לו לנהוג, ואמר לו שיש ברשות המשפחה רכבים והם יסייעו לו בנהיגה. כשעומת עם הטענה שמדובר ברכב "קיה" שהמשיב רכש לפני ימים אחדים, ציין שלא ידוע לו שהמשיב משתמש ברכב.

אמו של המשיב, גב' הנא גביש, שמתגוררת אף היא בבנין בו מתגורר המשיב, ציינה שהיא אם ל-10 והמשיב בנה הצעיר. עוד ציינה שהיא מודעת לעברו של המשיב ושהמשיב נתפס נוהג ללא רישיון נהיגה.

כעולה מעדותם של המפקחים, המפקחים מתגוררים סמוך למשיב, ומכירים את עברו התעבורתי. שני אחיו ואשתו אף ציינו ששוחחו עמו בעבר שלא ינהג ללא רישיון נהיגה. זאת ועוד, אחיו הבכור ציין שהוא נכה בשיעור של 100%, ולא יוכל למנוע, פיזית, מהמשיב לצאת מהבית.

המשיב, כעולה לכאורה מהאירוע שלפני, לא שעה לאזהרותיהם הקודמות של המפקחים, ונהג, לכאורה, באירוע, ללא רישיון נהיגה ובפסילה. בנסיבות אלה לא התרשמתי שיש בכוחם של המפקחים להציב למשיב גבולות, ולמנוע את חזרתו לכביש כשהוא בלתי מורשה לנהיגה, ופסול.

כפי שצינתי בהחלטתי הקודמת, אני סבורה שבנסיבות אלה חלופת המעצר שהוצעה אינה אפקטיבית דיה ואין בה כדי לאיין את המסוכנות שנשקפת מהמשיב.

על חשיבות הפיקוח האנושי, לצד האיזוק האלקטרוני, והצורך במפקחים שניתן לתת בהם אמון, עמד בית המשפט בבש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' סיסאי אינאו (17.08.2017):

"אמנם, גם הפיקוח האנושי אין בכוחו כדי למנוע באופן מוחלט מהנאשם להפר את תנאי המעצר, אך ודאי שיש ביכולתו להפעיל מרותו על הנאשם ולשכנעו שלא להפר את תנאי המעצר, (דבר הנבחן בבדיקת התאמתו לשמש כמפקח), והוא אף יכול להזעיק את גורמי אכיפת החוק במידת הצורך."

12. המשיב נהג, לכאורה, באירוע שלפני, כשהוא אינו מורשה לנהיגה, בפעם הרביעית, וכשהוא בפסילה, כשמאסר מותנה, בר הפעלה, בן שנה, מרחף מעל ראשו.

אני ערה לכך שבהחלטתי הקודמת ציינתי שהמשיב הופנה לתסקיר מעצר אף לצורך בחינת חלופת מעצר, בדרך של איזוק אלקטרוני, אולם בנסיבות החמורות שלפני, אני סבורה שאין לתת במשיב אף את האמון שדרוש לצורך מעצרו באיזוק אלקטרוני.

לעניין האמון שעומד בבסיס המעצר באיזוק אלקטרוני, אפנה לבש"פ 9854/06 יוסי עאטיאס נ' מדינת ישראל (13.12.2006):

"בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אמון- מורה על שחררו. כל האמצעים הנוספים, יהיו אלו מפקחים בשר ודם או איזוק אלקטרוני, אינם אלא חישובים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו. מקום שבסיס זה אינו קיים, גם איזוק אלקטרוני לא יהווה מענה."

במקרה שלפני, המשיב מעיד בהתנהגותו שאין לו מורא מהדין ומהחלטות בית המשפט, ומי יארום לכך שלא יפר תנאי חלופת מעצר.

לצד זאת, התרשמתי, כאמור, שהמפקחים אינם מהווים עבורו דמות סמכותית, ואין בכוחם להציב לו גבולות ולהבטיח שלא ישוב לסורו.

אשר להצעת הסנגור לשחרור המשיב, עד אשר יוגש תסקיר המעצר, לא מצאתי מקום לכך בנסיבות בהן עסקין במשיב רצדיביסט, שעלול לסכן את בטחון הציבור.

אשר לטענת ב"כ המשיב, לעניין מצבו הרפואי והנפשי של המשיב, אני סבורה שבמקרה שלפני על האינטרס הציבורי, לשמירה על שלום הציבור, לגבור על אינטרס הפרט, נוכח המסוכנות הגבוהה שניבטת מהמשיב. המשיב יקבל טיפול רפואי במסגרת השב"ס, שערך למתן טיפולים רפואיים במסגרתו.

בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצרו, אני קובעת שאין למשיב, חלופת מעצר.

נוכח האמור, אני מורה שהמשיב יעצר מאחורי סורג ובריח וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ב, 15 מאי 2022, במעמד הצדדים.